

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpata Gudeeva Irina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Gudeeva Irina xxx, născută la xxx, originară din xxx și domiciliată în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.09.2016 - 10.01.2018;

Instanță de apel: 06.04.2018 - 29.05.2018;

Instanță de recurs: 15.10.2019 - 26.02.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 10 ianuarie 2018, a fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Gudeeva Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal, în legătură cu intervenirea amnistiei, stipulată în Legea nr.210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

A fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Gudeeva Irina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(1) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă depusă de reprezentantul S.R.L. „Margo Trans”, privind repararea prejudiciului material, urmând ca cuantumul despăgubirilor să fie stabilit de instanța civilă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, potrivit rechizitoriului care a fost anexat la materialele cauzei inculpata Gudeeva Irina în perioada lunii aprilie 2013, urmărind scopul de a procura în condiții de leasing financiar automobilul de model Toyota Venza, cu numerele de înmatriculare xxx, cu codul VIN: xxx, în acest sens a confecționat iar ulterior a prezentat I.C.S. „Raiffeiseng Leasing” S.R.L. documente care certifică că Gudeeva Irina în ultimele 6 luni a ocupat funcția de contabil-șef indicând în acest sens salariul net total după cum urmează: certificatul de salariu eliberat la 24.05.2013 din numele întreprinderii S.R.L. „Margo Trans”; contractul individual de muncă nr. 19/12 din

19.12.2011, încheiat între cet. Gudeeva Irina și S.R.L. „Margo Trans”; certificatul de salariu eliberat la 24.05.2013, din numele S.R.L. „Rinatex-NRG”; contractul individual de muncă nr.2/4 din 02.04.2012, încheiat între cet Gudeeva Irina și S.R.L. „Rinatex-NRG”; certificatul de salariu eliberat la 24.04.2013 de S.R.L. „Autogrup Impex”.

La rândul său, compania de leasing I.C.S. „Raiffeisen Leasing” S.R.L. la 31.05.2013, în temeiul documentelor prezentate, a semnat contractul nr. 944/CVC de vânzare - cumpărare în condiții de leasing a automobilului de model Toyota Venza, cu numerele de înmatriculare xxx, care a fost transmis în leasing financiar cet. Gudeeva Irina.

Tot ea, în perioada lunii aprilie 2013, având intenția de a procura la un preț redus automobilul de model Toyota Venza, cu numerele de înmatriculare xxx, cu codul VIN: xxx, care a fost importat în Republica Moldova de către Promîslovschi Iliia, iar ulterior a fost înregistrată pe întreprinderea S.R.L. „Margo Trans”.

În acest scop, la 31.05.2013 reprezentantul S.R.L. Margo Trans” a semnat cu reprezentantul I.C.S. „Raiffeisen Leasing” S.R.L. contractul nr.944/CVC de vânzare - cumpărare a bunului în condiții de leasing, prin care S.R.L. Margo Trans” a vândut iar I.C.S. „Raiffeisen Leasing” S.R.L. a procurat automobilul menționat, ca utilizator fiind specificată Gudeeva Irina.

Potrivit contractului, automobilul menționat de model Toyota Venza a fost procurat la prețul de 26 000 euro, dintre care 9 100 euro trebuiau să fie achitați în calitate de avans de către utilizatorul automobilului Gudeeva Irina, iar echivalentul în lei a 16 900 euro au fost achitați de către I.C.S. „Raiffeisen Leasing” S.R.L. la contul întreprinderii S.R.L. Margo Trans”.

Ulterior, Gudeeva Irina prin înșelăciune a intrat în posesia automobilului de model Toyota Venza, cu numerele de înmatriculare xxx, cu codul VIN: xxx, fără să achite suma de 9 100 euro, care conform cursului oficial al B.N.M. la 31.05.2013 era echivalentul sumei de 147 883,19 lei, ceia ce constituia proporții deosebit de mari.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea din contul inculpatei Gudeeva Irina în beneficiul părții civile „Margo-Trans” SRL a prejudiciului material cauzat în sumă de 147 883.19 lei, în rest a lăsa sentința fără modificări.

În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a invocat, că sentința este neîntemeiată în partea admiterii acțiunii civile în principiu. Totodată a invocat, că prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatei, condamnămnd-o pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.361 alin.(2) lit. d), 196 alin.(1) Cod penal, însă eronat a aplicat prevederile art.225 Cod de procedură penală. De asemenea, a notat că prima instanță era obligată să soluționeze acțiunea civilă, prin admiterea ei totală sau parțială, ori prin respingere.

3.1. Avocatul Oltu Vadim în numele părții civile „Margo-Trans” SRL a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu

admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea din contul inculpatei Gudeeva Irina în beneficiul părții civile „Margo-Trans” SRL a prejudiciului material cauzat în sumă de 147 883.19 lei.

În motivarea cererii de apel a indicat, că în temeiul sentinței, contestate în partea laturii civile, instanța de fond a constatat starea de fapt imputată prin actul de acuzare, confirmată prin probe administrate de partea acuzării în cadrul unui proces judiciar contradictoriu, privind săvârșirea de către inculpata Gudeeva Irina a infracțiunilor prevăzute de art.art.196 alin.(1), 361 alin.(2) lit. d) Cod penal. Pentru calificarea acțiunilor inculpatei Gudeeva pe art.196 Cod penal instanța de fond a constatat, că Gudeeva Irina prin înșelăciune a intra: în posesia automobilului de model Toyota Venza, cu numerele de înmatriculare xxx, cu codul VIN: xxx, fără să achite suma de 9 100 euro, care conform cursului oficial al B.N.M. la 31.05.2013 era echivalentul sumei de 147 883,19 lei.

A relatat că, prin acțiunea civilă înaintată de partea civilă în procesul penal, SRL „Margo Trans” a solicitat încasarea prejudiciului material direct în mărime de 9 100 euro, cauzat de inculpata Gudeeva prin neachitarea costului integral a automobilului de model Toyota Venza, cu numerele de înmatriculare xxx, cu codul VIN: xxx. Suma prejudiciului material direct constituie partea neachitată a prețului automobilului în cauză la momentul săvârșirii de către inculpată a infracțiunii și corespunde celui imputat prin actul de acuzare și constatat de instanța de fond și anume 147 883,19 lei.

Astfel, a reținut că prima instanță dispunând de probe privind cauzarea prejudiciului material direct la momentul săvârșirii infracțiunii - 31.05.2013 în mărime de 9 100 euro conform cursului oficial al B.N.M. din acea dată, în lipsa unor pretenții privind prejudiciul suportat în urma pierderilor din diferența de curs valutar, era obligată în temeiul art.225 alin.(3) Cod de procedură penală să soluționeze acțiunea civilă și să încaseze de la inculpată prejudiciul material direct cauzat la data de 31.05.2013, în mărime de 147 883.19 lei.

Opinează, că admiterea doar în principiu a acțiunii civile prin motivarea nefondată a sentinței în această parte privind „necesitatea administrării unor probe noi” în timp ce de fapt prin sentință a fost constatat prejudiciul material direct cauzat prin infracțiune părții civile, duce doar la încălcarea termenului rezonabil de soluționare a acțiunii civile într-un proces penal. Or, infracțiunea prin care s-a cauzat prejudiciul constatat de instanța de fond a fost săvârșită pe 31.05.2013 și a fost constatată de organul de urmărire penală în decembrie 2013. Iar, în urma unui proces penal excesiv de îndelungat, partea civilă încă nu a fost repusă efectiv în drepturi, fiind încălcat astfel accesul la justiție a părții civile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, a fost admise apelurile, casată parțial sentința, în partea soluționării acțiunii civile, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțată în această parte o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a admis pretențiile civile înaintate de către „Margo Trans” S.R.L. împotriva Irinei Gudeeva, cu încasarea din contul Irinei Gudeeva în beneficiul „Margo Trans” S.R.L a prejudiciului cauzat prin infracțiune în mărime de 147 883,19 lei moldovenești.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat, că prima instanță prin sentința de condamnare din 10.01.2018, contrar dispozițiilor art.394 Cod de procedură penală, nu a stabilit fapta conform învinuirii aduse lui Gudeeva Irina prin ordonanța din 26.01.2016, făcând în acest sens concluzii contradictorii.

În acest context, instanța de apel a atestat că conform prevederilor art.394 alin.(1) pct.1 Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să conțină descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicând-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii. La întocmirea sentinței, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute de art.385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

A notat, că contrar normelor indicate supra, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în sentința din 10 ianuarie 2018, nu a constatat fapta comisă de inculpata Gudeeva Irina în baza căreia a comis o sentință de condamnare. Instanța de apel, a relevat că primă instanță, deși a calificat acțiunile inculpatei Gudeeva Irina în baza art.art.361 alin.(2), lit. d), 196 alin.(4) Cod penal, nu a descris fapta criminală considerată ca fiind dovedită în baza căreia inculpata, Gudeeva Irina a fost condamnată, fapt care denotă încălcarea de către primă instanță a normelor procesual penale la adoptarea și redactarea sentinței.

Luând în considerație faptele expuse supra, instanța de apel ținând cont de prevederile art.art.24, 27, 99-101, 389, 394 Cod de procedură penală, a conchis a stabili fapta comisă de către Gudeeva Irina și pune la baza actului de dispoziție probele cercetate în primă instanță și în cadrul instanței de apel, cărora le-a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, considerând că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatei Gudeeva Irina, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.361 alin.(2), lit. d), 196 alin.(4) Cod penal.

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău a constatat că, în perioada lunii aprilie 2013, inculpata Gudeeva Irina urmărind scopul de a procura în condiții de leasing financiar a automobilului de model „Toyota Venza”, cu numerele de înmatriculare xxx, cu codul VIN: xxx, în acest sens a confecționat iar ulterior a prezentat I.C.S. „Raiffeiseng Leasing” S.R.L. documente care certifică că Gudeeva Irina în ultimii 6 ani a ocupat funcția de contabil - șef, indicând în acest sens salariul net total după cum urmează: certificatul de salariu eliberat la 24.05.2013 din numele întreprinderii S.R.L. „Margo Trans”; contractul individual de muncă nr. 19/12 din 19.12.2011, încheiat între cet. Gudeeva Irina și S.R.L. „Margo Trans”; certificatul de salariu eliberat la 24.05.2013, din numele S.R.L. „Rinatex-NRG”; contractul individual de muncă nr. 2/4 din 02.04.2012, încheiat între cet. Gudeeva Irina și S.R.L. „Rinatex-NRG”; certificatul de salariu eliberat la 24.04.2013 de S.R.L. „Autogrup Impex”.

La rândul său: compania de leasing Î.C.S. „Raiffeisen Leasing” S.R.L. la 31.05.2013, în temeiul documentelor prezentate, a semnat contractul nr. 944/CVC de vânzare - cumpărare în condiții de leasing a automobilului de model Toyota Venza, cu numerele de înmatriculare xxx, care a fost transmis în leasing financiar

cet. Gudeeva Irina.

Tot ea, în perioada lunii aprilie 2013, având intenția de a procura la un preț redus automobilul de model „Toyota Venza”, cu numerele de înmatriculare C QE 308, cu codul VIN: xxx, care a fost importat în Republica Moldova de către Promîslovschi Ilia, iar ulterior a fost înregistrată pe întreprinderea S.R.L. „Margo Trans”.

În acest scop, la 31.05.2013 reprezentantul S.R.L. „Margo Trans” a semnat cu reprezentantul Î.C.S. „Raiffeisen Leasing” S.R.L. contractul nr. 944/CVC de vânzare - cumpărare a bunului în condiții de leasing, prin care S.R.L. „Margo Trans” a vândut iar Î.C.S. „Raiffeisen Leasing” S.R.L. a procurat automobilul menționat, ca utilizator fiind specificată Gudeeva Irina.

Potrivit contractului, automobilul menționat de model „Toyota Venza” a fost procurat la prețul de 26 000 euro, dintre care 9 100 euro trebuiau să fie achitați în calitate de avans de către utilizatorul automobilului Gudeeva Irina, iar echivalentul în lei a 16 900 euro au fost achitați de către Î.C.S. „Raiffeisen Leasing” S.R.L. la contul întreprinderii S.R.L. Margo Trans”.

Ulterior, Gudeeva Irina prin înșelăciune a intrat în posesia automobilului de model „Toyota Venza”, cu numerele de înmatriculare xxx, cu codul VIN: xxx, fără să achite suma de 9 100 euro, care conform cursului oficial al B.N.M. la 31.05.2013 era echivalentul sumei de 147 883,19 lei, ceia ce constituie proporții mari.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluzentei, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatei Gudeeva Irina în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.361 alin.(2) lit. d) Cod Penal după indicii calificativi: confecționare, deținere, folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, și art.196 alin.(4) Cod penal - cauzarea prin înșelăciune întreprinderii S.R.L „Margo Trans” de daune materiale în proporții mari, în sumă totală de 147 883,19 lei, faptă care nu constituie o însușire.

În continuare a statuat, că prima instanță corect a constatat relevant la caz încetarea procesului penal în privința lui Gudeeva Irina pe art.361 alin.(2), lit. d) Cod penal în legătură cu Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29.07.2016 (în vigoare 09.09.2016).

Totodată, instanța de apel a reținut că, prima instanță în mod corect a dispus încetarea procesului penal intentat în privința Irinei Gudeeva pe semnele prevăzute de art.196 alin.(1) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

4.2. Pe de altă parte, în prezenta cauză penală, partea vătămată S.R.L. „Margo Trans” a înaintat acțiune civilă prin care a solicitat încasarea prejudiciului material cauzat în mărime de 9 100 euro.

Astfel, instanța de apel a menționat, că în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune. Pentru exercitarea acțiunii civile în procesul penal sunt necesare anumite condiții. În primul rând este necesar de constatat că infracțiunea a provocat un prejudiciu. Prejudiciul trebuie să

fie material, moral sau fizic Legătura de cauzalitate între infracțiunea săvârșită și prejudiciul reclamat, reprezintă o altă condiție de exercitare a acțiunii civile.

Pentru a se pretinde repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, se cere ca acesta să fie cert. Caracterul cert al prejudiciului înseamnă că acesta este un prejudiciu sigur, s-a produs în realitate, poate fi evaluat.

A remarcat, că acțiunea civilă poate fi înaintată în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești și aceasta poate fi înaintată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanții părților vătămate recunoscute ca părți civile în procesul penal, prin ordonanța organului de urmărire penală ori prin încheierea instanței de judecată, care judecă cauza ca prima instanță.

Reiterând prevederile art.art.23 alin.(2), 219 alin.(1), 220 alin.(1), 225 alin.(2) Cod de procedură penală și art.1398 alin.(1) Cod civil, instanța de apel consideră că prima instanță eronat a ajuns la concluzia că, pentru a stabili suma exactă a despăgubirilor cuvenite S.R.L. „Margo Trans” este necesară administrarea unor probe suplimentare, astfel ar trebui amânată judecarea cauzei, și a considerat necesar a admite în principiu, acțiunea civilă formulată de către reprezentantul S.R.L. „Margo Trans”, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Așadar, instanța de apel a reținut, că partea vătămată S.R.L. „Margo Trans” a depus, în cadrul ședinței de judecată, în prima instanță, acțiune civilă privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, suma solicitată fiind indicată și în actul de învinuire, dar care însă nu a fost examinată.

În final, instanța de apel soluționând acțiunea civilă înaintată de partea vătămată S.R.L. „Margo Trans” consideră că acțiunea civilă privind repararea prejudiciului material, conform art.225 alin.(2) Cod de procedură penală urma a fi admisă total. În acest sens instanța de apel a menționat că, potrivit faptei constatate de către instanța de apel, Gudeeva Irina prin înșelăciune a intrat în posesia automobilului de model „Toyota Venza”, cu numerele de înmatriculare xxx, cu codul VIN: xxx, fără să achite suma de 9 100 euro, care conform cursului oficial al B.N.M. la 31.05.2013 era echivalentul sumei de 147 883,19 lei, sumă care urmează a fi încasată din contul inculpatei.

5. Inculpata Gudeeva Irina, a contestat cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței Judecătoreiei Chișinău sediul Centru din 10 ianuarie 2018.

În motivarea cerințelor sale a invocat, că instanța de apel a pronunțat o nouă hotărâre, numai în partea soluționării acțiunii civile. Iar, potrivit textului din partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a conchis de a stabili fapta comisă de mine prin aprecierea probelor cercetate în prima instanță.

A notat, că instanța de apel urma să verifice declarațiile și probele examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, însă nu a fost întocmai respectată această prevedere legală la judecarea cauzei. Curtea de Apel pur și simplu a preluat textul sentinței primei instanțe cu lista probelor anexate la materialele dosarului de organele de urmărire penală.

Astfel, dat fiind faptul că instanța de apel a conchis casarea sentinței instanței de fond din oficiu, consideră că în speță este incident temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii, aceasta este expusă neclar și ambiguu.

Totodată, a remarcat că instanța de apel nu a răspuns la modul convenit la toate motivele invocate de participanții la proces în latura civilă. Așadar și în acest aspect este incident temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, și anume: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, prin ce și a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței în ce privește modul de soluționare a acțiunii civile.

A explicat că, la soluționarea acțiunii civile în cauză este necesară atragerea la proces în calitate de intervenient accesoriu proprietarul automobilului de model „Toyota Venza”, cu numerele de înmatriculare xxx, cu codul VIN:xxx, persoana juridică Î.C.S. „Raiffeisen Leasing” S.R.L., în baza contractului nr.944/CVC de vânzare-cumpărare a bunului în condiții de leasing din 31.05.2013, care mi-a și predat mie automobilul pentru folosință precum și achitarea leasingului, pe care eu îl efectuez până în prezent.

De asemenea, personal a expus atât în prima instanță cât și în instanța de apel că automobilul precedent de model „Toyota RAV-4”, cu n/î xxx, pentru care achita leasingul și efectuarea reparației, i-a fost transmis S.R.L. „Margo Trans” în contul achitării diferenței sumare.

A subliniat, prima instanță a conchis că, pentru a atrage în proces intervenientul accesoriu și confirmarea acestor fapte cu faptul achitării de către dânsa a datoriei contractuale pretinse de S.R.L. „Margo Trans”, este necesară amânarea judecării cauzei, iar instanța de apel a ignorat argumentele, încasând nefondat suma din start imputată mie de către organele de urmărire penală.

Așadar, cu certitudine consideră că instanța de apel s-a pronunțat pur formal, superficial, fără a invoca motive relevante în decizia atacată, asupra argumentului invocat de către recurent, făcându-se referire numai la normele de drept și la hotărârea CEDO, care nu este aplicabilă la caz.

Pe de altă parte, pretinde că din motiv că a fost indusă în eroare de către avocatul ei, precum că dosarul a fost clasat din motivul nestabilirii vinovăției și pricina urmează a fi soluționată în ordinea civilă, inculpata nu a atacat cu apel sentința de învinuire și în latura civilă admisă, în prezent poate solicita numai casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței instanței de fond.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, se reține că recurenta invocă temeiul

pentru recurs stipulat la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Raportând norma de drept citată la circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând admiterea acțiunii civile, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatei, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

În continuare, cu referire la argumentele recurente privind dezacordul cu admiterea de către instanța de apel a acțiunii civile înaintate de partea vătămată, Colegiul penal tine să menționeze că, instanța de apel la adoptarea soluției în această parte, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Instanța de apel examinând argumentele invocate în apeluri, corect a indicat că „prima instanță la emiterea sentinței nu a respectat prevederile legale întru adoptarea unei soluții întemeiate în latura civilă, pronunțând o sentință pripită prin care acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul S.R.L „Margo Trans” a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile”

Totodată, Colegiul penal reține că argumentele recurente invocate în cererea de recurs privind modalitatea de apreciere a probelor și admiterea neîntemeiată a acțiunii civile, au constituit obiect de examinare în instanța de apel și, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, concluzii care se însușesc de către instanța de recurs pe deplin și astfel nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Pe de altă parte, Colegiul penal nu poate reține argumentele recurenței precum că „, atât în prima instanță cât și în instanța de apel a declarat că automobilul precedent de model „Toyota RAV-4”, cu n/î xxx, pentru care achita leasingul și efectuarea reparației, i-a fost transmis S.R.L „Margo Trans” în contul achitării diferenței sumare. Or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Gudeeva Irina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală în privința lui *Gudeeva Irina xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 11 mai 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Președinte /semnătura/
Judecători /semnătura/
/semnătura/

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

Anatolie Țurcan